

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Marie Žiškové, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Pavla Simona rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Obvodním soudem pro Prahu 10**, a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp. zn. 21 EC 11/2011, ve věci žaloby o zaplacení 3669 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **Vodafone Czech Republic a. s.**, se sídlem v Praze 10, Vinohradská 167, IČ 25788001, a žalovaného **J. P.**,

t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 10, sp. zn. 21 EC 11/2011, o zaplacení rozdílu mezi plnou cenou a zvýhodněnou kupní cenou mobilních přístrojů v částce 3669 Kč, **je s o u d .**
- II. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 27. 6. 2011, čj. 21 EC 11/2011 - 7, **se z r u š u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

Podáním doručeným dne 17. 4. 2013 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, navrhl Český telekomunikační úřad tomuto senátu rozhodnutí sporu o pravomoc podle ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., který vznikl mezi ním a Obvodním soudem pro Prahu 10 ve věci žaloby o zaplacení částky 3669 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobkyně podala dne 19. 1. 2011 u Obvodního soudu pro Prahu 10 návrh na vydání elektronického platebního rozkazu, v němž uplatňovala své právo na zaplacení pohledávky ve výši 3669 Kč proti žalovanému. Z obsahu jejího podání vyplývá, že žalobkyně uzavřela se žalovaným konkludentně dne 20. 8. 2009 smlouvu o poskytování telekomunikačních služeb Vodafone (dále též „účastnická smlouva“). Vedle účastnické smlouvy uzavřela žalobkyně se žalovaným samostatně kupní smlouvy (evidované pod č. 102618628 a 102580251), jejichž předmětem byl prodej telefonních přístrojů typu NOKIA 6300 a Vodafone 3G USB Modem, s účastnickými telefonními čísly x a y, za podmíněně zvýhodněné kupní ceny s podmínkou, že žalovaný je povinen aktivovat předmětné SIM karty a od té chvíle řádně užívat zvolený tarif vybraný při objednání, a to alespoň po dobu 6 měsíců. Na základě účastnické

smlouvy žalobkyně poskytovala žalovanému telekomunikační služby a ten byl povinen za ně řádně platit cenu stanovenou v platném ceníku služeb žalobkyně. Protože žalovaný ustanovení kupní smlouvy porušil, neboť v rozhodném období neuhradil vyúčtování do data splatnosti, byla žalobkyně oprávněna doučtovat žalovanému doplatek kupní ceny ve výši 1700,51 Kč a 1969,45 Kč, celkem tedy 3669 Kč. Nárok na úhradu doplatku uplatnila žalobkyně ve vyúčtování č. 109476943. Žalovaný však předmětnou částku neuhradil, proto žalobkyně podala návrh na vydání elektronického platebního rozkazu.

Obvodní soud pro Prahu 10 usnesením ze dne 27. 6. 2011, čj. 21 EC 11/2011 - 7, řízení o podání žalobkyně zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu. V odůvodnění mimo jiné uvedl, že podle § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, Český telekomunikační úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Obvodní soud doplnil, že v projednávané věci je žalobkyně osobou vykonávající telekomunikační činnost a žalovaný účastníkem. Žalobkyně se v projednávané věci domáhá zaplacení doplatku kupní ceny v důsledku porušení povinností ze smlouvy o poskytnutí veřejně dostupných služeb elektronických komunikací uzavřené podle zákona o elektronických komunikacích. Základ sporu vychází ze zákona o elektronických komunikacích, proto je orgánem pravomocným k projednání sporu Český telekomunikační úřad. Z tohoto důvodu soud řízení zastavil podle § 104 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, a věc postoupil Českému telekomunikačnímu úřadu.

Český telekomunikační úřad (navrhovatel) následně podal zvláštnímu senátu návrh k rozhodnutí negativního kompetenčního sporu. Uvedl, že předmětem podané žaloby je povinnost žalovaného uhradit žalobkyni částku 3669 Kč z titulu doplatku mezi zvýhodněnou a běžnou kupní cenou telefonního přístroje. Pravomoc Českého telekomunikačního úřadu je dána pouze v případě sporů o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací, eventuelně o ujednáních na ně úzce navazujících. V daném případě byl předmětem sporu doplatek kupní ceny za mobilní telefon. Na tento doplatek vznikl žalobkyni nárok v důsledku porušení podmínek účastnické smlouvy žalovaným. Při prodeji movité věci se jedná o soukromoprávní vztah mezi žalobkyní a žalovaným, nikoliv o službu o elektronických komunikacích. K tomu navrhovatel odkázal na § 129 odst. 1 a § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích a uzavřel, že podle jeho názoru je k rozhodování sporu příslušný Obvodní soud pro Prahu 10. Tento právní názor podpořil rozhodnutím zvláštního senátu ze dne 3. 7. 2003, čj. Konf 19/2003 - 19.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Podle § 129 odst. 1 věta první zákona o elektronických komunikacích rozhoduje Český telekomunikační úřad spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Komunikačními činnostmi podle § 7 cit. zákona jsou a) zajišťování sítí elektronických komunikací, b) poskytování služeb elektronických komunikací, c) provozování přístrojů.

Podle § 2 písm. k) cit. zákona se rozumí veřejnou telefonní sítí sít' elektronických komunikací, která slouží k poskytování veřejně dostupných telefonních služeb a která umožňuje

mezi koncovými body sítě přenos mluvené řeči, jakož i jiných forem komunikace, jako je faksimilní a datový přenos.

Podle § 2 písm. n) cit. zákona je službou elektronických komunikací služba obvykle poskytovaná za úplat, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášených sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.

Jak již zvláštní senát konstatoval v usnesení ze dne 3. 7. 2003, č. j. Konf 19/2003 - 19, publikovaném pod č. 47/2004 Sb. NSS, www.nssoud.cz, na něž ostatně žalobkyně již v podaném návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu odkazovala, při prodeji movité věci (mobilního přístroje) nejde o poskytování služby elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, nýbrž o běžný soukromoprávní vztah z kupní smlouvy. Rozhodování v této věci tak zákon nesvěřuje Českému telekomunikačnímu úřadu, nýbrž je tu založena obecná pravomoc soudu o věci rozhodnout (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Žalobkyní požadovaný doplatek rozdíl mezi plnou cenou a zvýhodněnou kupní cenou mobilního telefonu tedy představuje nárok vyplývající ze soukromoprávního vztahu založeného mezi ní a žalovaným v důsledku uzavřených kupních smluv; není nárokem odvozeným od poskytování služeb elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích. Pravomoci soudů v občanském soudním řízení se tak projednávána věc nevyomyká.

Zvláštní senát z uvedených důvodů vyslovil, že k rozhodnutí o věci je dána pravomoc soudu (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., výrok I.). Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 27. 6. 2011, čj. 21 EC 11/2011 - 7, a odstranil tak překážku věci rozhodnuté (výrok II.).

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Obvodní soud pro Prahu 10 pokračovat v řízení o podané žalobě.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. června 2013

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu